

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Réponses à la question du mal

(Răspunsurile la problema răului)

(+Le bonheur)

Data: 21 aprilie 1978

(TRACK 2)

Nu trebuie să rămânem exclusiv asupra unui aspect al lucrurilor, altfel nu vom deține niciodată adevărul. Și acest lucru este adevărat și în privința răului. În această medalie, care este adevărul, binele este o față, iar răul cealaltă față. De aceea, marii Inițiați nu se mulțumesc să cunoască binele, ei cunosc și răul. Ei merg să viziteze Infernul. Desigur, ei iau măsuri de prevedere: iau arme și coboară până în Infern, pentru a studia această regiune, a-i studia pe locuitorii ei. Pentru ei a fost dată formula: a ști, a voi, a îndrăzni și a tăcea. Vă spuneam într-o zi, că în această formulă, «a îndrăzni» este cuvântul cel mai misterios. Da, pentru că «a îndrăzni» înseamnă a îndrăzni să cobori până în Infern, pentru a vedea, a înțelege, a cunoaște, a învinge. Și apoi a tăcea – pentru că nu trebuie niciodată să le vorbești despre Infern celor care nu sunt pregătiți să îl înfrunte, altfel vor fi pierduți.

Din nou, această pagină, dragi frați și surori, va fi tot ciudată, de neînțeles, deloc conformă cu ceea ce ați învățat... Și iată, din nou, cum oamenii sunt departe de a cunoaște multe lucruri. Și când vedem, acum, toată această revoltă - ei sunt toți mirați: De ce, oare, Cerul - adică Dumnezeu – tolerează răul sau a creat răul, de ce (răul) există ?

Cine l-a creat ? Nu este foarte limpede, absolut sigur, dar cel puțin e de constatat că în viață există ceva bun și ceva rău, bine și rău - asta știu chiar și copiii. Dar a ști de ce există răul, ce este răul, care este natura lui, asta foarte, foarte puțini cunosc. Acesta este cel mai mare mister: de ce există răul ? După oameni, după acești mari filozofi, după ei ar fi mult mai bine dacă n-ar exista rău, dacă totul ar fi bine. Dar cum să cunoști că ceva e bine, dacă nu există ceva contrar, pentru a compara ? Cum să știi că ești sănătos dacă nu ești puțin bolnav ? Cum poți aprecia bucuria, fericirea, dacă nu există câteva mici lucruri, oarece hărțuieli, oarece neplăceri ? Și cum am putea cunoaște frumusețea, dacă nu ar exista urâtenia, pentru a o compara. În felul acesta învățăm ! Ce este comparația ? Este tocmai acest proces al spiritului, al inteligenței: comparând anumite lucruri cu altele putem să ne

dăm seama de mărimea lor, de densitatea, de culoarea, de utilitatea lor, de frumusețea sau de urâtenia lor și așa mai departe. Prin comparație. Priviți copilul: nimeni nu observă că datorită acestei comparații pe care o face grație unui centru din creier – el se găsește aici – aici este un centru de comparare, care compară lucrurile – și el (copilul) compară și în felul acesta învață, se instruește, se dezvoltă, devine formidabil, datorită (comparației). Pentru că dacă nu ar exista comparația, n-am ajunge niciodată inteligenți. Vedeți ? Or, pentru a compara, este nevoie de lucruri absolut contradictorii sau grade între cele două. Vedeți cât de departe sunt oamenii de a descoperi de ce există în viață lucruri dizarmonioase, neplăcute, urâte, dezagreabile, deformatate și așa mai departe – într-un cuvânt, răul. Ei nu au înțeles că poate datorită lui există o evoluție, un stimul, o consolidare, o evoluție, ceva formidabil. Altfel, totul ar fi stagnant, totul ar fi înțepenit, neschimbat, totul ar fi adormit. Deci răul (este cel) care trezește, care împinge, care gâdilă... Așadar, fără el omul nu va deveni niciodată ceva extraordinar. Pentru ca (răul) să existe, trebuie să se știe că el are un rol de îndeplinit, ceva important de jucat, contribuie (la ceva), iar oamenii au vrut mereu să scape de el, mereu să-l extermină, să-l învingă, să lupte cu el și el este încă prezent, de milenii este tot aici. Și dacă ați fi citit una din broșurile mele, care se numește «Binele și răul», ați fi înțeles că acestea sunt două forțe aparent contradictorii și de fapt amândouă sunt înhămate pentru a învârti roata vieții, ca totul să meargă. Și apoi v-am dat exemple de locuri în viață unde vedem reflectându-se acest lucru. Spuneam, de pildă: De ce există circulația arterială și circulația venoasă – una cu sânge curat, cealaltă otrăvită, neagră. De ce există cele două circulații – una care merge spre periferie, pentru a alimenta, și o alta care, de la periferie se îndreaptă către inimă, către plămâni, pentru a se curăța, a se purifica și a putea pleca apoi din nou către periferie ? Deci există o circulație, un cerc, pentru ca omul să continue să trăiască. Dacă cineva spune: «Nu, nu, nu, trebuie o singură circulație, arterială !» Păi, înseamnă că el este mai înțelept, mai cu judecată, mai puternic decât Dumnezeu ! Dumnezeu a făcut astfel lucrurile, adică Inteligența Cosmică ! Și dacă omul este mai inteligent decât Inteligența Cosmică, de ce nu reușește s-o egaleze, s-o depășească ? Omul face mereu prostii, stupidenii, lucruri anormale și așa mai departe, în loc să învețe, să vadă cum lucrează această Inteligență Cosmică și să lucreze și el la fel. Și în circulația mașinilor, unele merg pe stânga (șoselei), celelalte pe dreapta și iată că avem o circulație bună. Și dacă lucrurile s-ar deplasa puțin, s-ar produce catastrofe, accidente ! Și în viață, deci, răul – care este considerat ca fiind rău – produce lucruri pe care oamenii obișnuiți nu reușesc niciodată să le vadă și să le înțeleagă. Desigur, în aparență este neplăcut, e de dorit să nu existe – după mentalitatea noastră, da ! Dar de ce, după mentalitatea Inteligenței Cosmice, este util, este necesar, este indispensabil, asta produce ceva ?

Și vă spuneam, apoi, că dacă oamenii ar ajunge să folosească, să îmblânzească, să domine, să utilizeze toate forțele pe care le considerăm ca fiind răul, el ar deveni util, serviabil. V-am spus cum, în trecut, tunetele, vântul, tornadele, valurile și toate celelalte, cascadele, ploile, tot, tot, tot erau un rău. Oamenii credeau că sunt spirite rele, că trebuiau să le aducă jertfe, pentru a le îmbuna și așa mai departe, a și le face prietene... Ooo, tot felul de lucruri de neînchipuit, pentru că era răul. Dar iată că, cu timpul, cu inteligența, cu mijloacele tehnice, au reușit să îmblânzească multe dintre aceste forțe – nu toate, încă – și reușesc să se folosească de ele. Sunt de o utilitate extraordinară. Acolo unde erau inundații, totul era luat de ape – animale, case, oameni, tot – acum se produce electricitate și așa mai departe. Și chiar otrăvurile încep să fie folosite: acolo unde otrăvurile puteau ucide, acum, unele dintre ele vindecă boli. Oamenii vor ajunge deci, într-o zi, să folosească, să utilizeze tot ceea ce noi considerăm încă a fi rău, pentru a progresa, pentru a deveni mult mai puternici, mai inteligenți și mai perfecți. Și când se va întâmpla asta ? Când oamenii vor începe să accepte, să primească această inteligență, această înțelepciune, această știință a Inițiaților. Chiar când simt în interior anumite lucruri, unele tulburări, unele forțe negative, ei reușesc să le utilizeze, să le pună la treabă, la lucru. Toate ajung să li se supună. Deci, pentru ei, nu mai există rău. Și unde există răul ? Pentru oamenii care nu înțeleg nimic, totul este rău, chiar și lumina e ceva rău, și iubirea, și femeile, și bărbații, tot, și regii, și guvernul și fiscul. Toate sunt răul. (*râsete*) Veți spune: «Cum, reușiți să acceptați chiar și fiscul ?» Uneori servește la ceva; au observat că există mulți răufăcători, mulți oameni necinstiți, mulți care fac fraude și au luat măsuri. Numai că ei nu sunt clarvăzători, pentru a ști unde să piște, să limiteze, asta-i tot. Dar altfel, bieții de ei, fac și ei ceva, se descurcă (cum pot), pentru a umple casele de bani ale guvernului. Vedeți, deci ? Trebuie să înțelegi lucrurile.

Dac-ar trebui să vă povestesc acum câte lucruri sunt considerate în viață ca fiind un rău... E adevărat: atâta timp cât n-ai reușit să îmblânzești, să utilizezi sau să transformi sau să modifichi, nu-i așa, anumite lucruri, anumite materiale, anumiți curenți sau anumite forțe, da, trebuie spus că ele sunt un rău, pentru că ne fac rău. Dar, în realitate, după Inteligența Cosmică, este cu adevărat un rău ? Ei bine, nu. După noi, atâta timp cât suntem slabi, sunt multe lucruri care reprezintă răul. Atâta timp cât suntem slabi. Dacă ochii voștri sunt slabi, chiar și lumina, care este unul din cele mai bune lucruri, vă face rău. Sau apa sau chiar pâinea, hrana, lucrurile cele mai bune, când ești bolnav, când ești indispus sau când ești slab, chiar și lucrurile cele mai bune, nu reușești să le digeri, să le suporti, să le accepti și ți-i, ți-e rău, ești nefericit. Așa stau lucrurile ! Atâta timp cât nu ești pregătit, când nu ești pus la punct, nu ești la înălțime, multe lucruri sunt ceva rău.

Vedeți, deci, această pagină, în aparență va șoca. Dar când explici... Pentru că, de ce în Dumnezeu, care este cunoașterea, înțelepciunea absolută, omniscient, în El nimic nu este rău, nimic ? Și de ce a acceptat răul ? Oare El este cel care l-a creat ? Nu cred. Sunt regiuni în care omul a intrat, iar în aceste regiuni, așa sunt lucrurile. Dar dacă el ar ieși din aceste regiuni, care sunt prea jos, prea jos, prea jos, ar vedea că nu mai există rău. Nu există decât bine, frumos, lumină, puritate, splendoare. Dar atunci de ce răul, răul ? Cu cât te îndepărtezi de Cer, cu atât răul este mai puternic, mai tare. Cum vă spuneam: Unde este puritatea ? Sus, în Înalt. Și unde sunt murdăriile ? Jos. Și este adevărat. Când cobori prea mult în cloacă, în subterane, în canale, în pivnițe, vezi multe lucruri care nu prea sunt drăguțe, frumoase, estetice. Tot ce e rău, vechi, de aruncat este adunat, dus în pivniță. Nu vor fi, totuși, puse în sala de recepție ! (*râsete*). În sala de recepție sunt prea multe lucruri frumoase ! Așadar, pentru a scăpa de rău, există (două???) metode: sau să fii foarte puternic, foarte tare, foarte inteligent, bine înarmat... Ei da, dar nu poți fi nici puternic, nici bine înarmat dacă ești foarte, foarte jos; atunci ești legat fedeleș, ești slăbit, ești întunecat; nu poți deveni prea puternic. Deci, trebuie să mergi foarte, foarte sus, să te cureți, să te purifici, să te îmbraci în alte haine, să fii bine înarmat, cu mijloace, cu tot felul de lucruri; iar apoi, da, ai dreptul, ai puterea, permisiunea, chiar să mergi să vizitezi Infernul. Pentru că, iată, oamenii nu știu asta. În general, nu trebuie niciodată să cobori în Infern, nu trebuie să te duci acolo, pentru că sunt lucruri îngrozitoare, nu le vei putea suporta. Da, da, dar (asta) pentru oamenii slabi, care nu sunt pregătiți, da. Dar cei care sunt foarte, foarte, foarte bine pregătiți, foarte puternici și foarte luminoși, oare ei rămân ca ceilalți ? Nu. Au existat mulți mari Maeștri care au vizitat regiunile inferioare, Infernul, pentru a vedea tot, a înțelege tot, pentru a cunoaște. De aceea, ei cunosc tot: binele și răul. Altfel cum să cunoști aceste regiuni, dacă n-ai coborât niciodată (acolo) ? Ei da, dar asta este numai pentru ființe excepționale. Deseori, unii Maeștri chiar îi duc acolo cu ei pe discipolii lor – îi protejează, bineînțeles, și ei sunt înconjurați de o lumină, de o putere, iar drăcușorii scrâșnesc din dinți, ???; iar ei trec, văd, dar sunt de neatins, pentru că sunt protejați. Nici acest lucru nu-l știți, că există așa ceva. Este rar, pentru că un mare Maestru trebuie să cunoască tot. Tot. Ei da, dar ceea ce este permis, ce este admis, ce este chiar recomandabil, pentru cei care sunt foarte avansați, nu mai este indicat, nu mai este prezentat în fața celor slabi. Pentru cei slabi există un alt limbaj: nu trebuie să te atingi de cutare lucru, nu trebuie să utilizezi cutare lucru, nu trebuie asta, nu trebuie aia, ca la copii. Iată un exemplu: copiii, ascunzi de ei borcanele de dulceață, ascunzi armele, ascunzi chibriturile, pentru că ei nu știu, bieții de ei, că se pot răni. Deci, atâta timp cât ești mic, cât ești slab, cât ești neștiutor, sunt multe interdicții. Dar când devin vârstnici, nu mai există atâtea (interdicții): dulceața, nu-l împiedici, dar el este cel care nu

mănâncă. (*râsete*). Este o armă, acolo. El o poate lua, dar nu există primejdia să se rănească. Deci, pentru cei care au mers foarte, foarte sus, sunt foarte puternici, totul este permis, pentru că știu să se folosească. Dar pentru cei care nu sunt (la acel nivel), evident, există alte recomandări, alte reguli și alte precepte. Așa stau lucrurile. Nu atingeți ! De pildă, când mergeți într-un muzeu, deși ați terminat universitatea, aveți diplome, ghidul vă spune: «Nu atingeți (exponatele) !» Pentru că toată lumea vrea să atingă acele obiecte și este interzis. Vedeți, deci, există o diferență. Pentru cei slabi există reguli și legi. Iar pentru cei care sunt (puternici) sunt alte reguli. Așadar, în aparență, veți zice: «O, ce contradicție ! Ce contradicție !» Nu, depinde la ce nivel te afli. Anumite lucruri care sunt interzise unora, sunt permise altora. De ce ? Pentru că ei nu vor răni pe nimeni, nu vor ucide pe nimeni, nu-și vor face rău nici lor înșile și atunci multe lucruri sunt permise.

UN MINUT DE MEDITAȚIE